

Hafiz Rəhimov
Aynur Həsənova
ADU

QRAMMATİK VƏRDİŞ VƏ BACARIQLARIN YARADILMASINDA ŞİFAHİ NİTQDƏN İSTİFADƏ YOLLARI (İNGİLİL DİLİ MATERİALLARI ƏSASINDA)

Açar sözlər: şifahi, fəal, bacarıq, vərdiş, forma

Keywords: oral, active, skills, habit, form

Ключевые слова: устный, активный, умение, привычка, форма

Qrammatika praktik olaraq bacarıq və vərdişlərin qazanılmasına və formalmasına xidmət edir. Bacarıq və vərdişlər isə danişiq, eşidib anlama, oxu və yazı kimi mühüm cəhətləri əhatə edir. Tədrisin aşağı mərhələsində öyrədilən bu vərdişlər fəal qrammatik vərdişlər adlanır. Fəal qrammatik vərdişlərin xarakterik xüsusiyyəti onların dinamikliyidir. Belə ki, danişiq zamanı avtomatik olaraq elə qrammatik quruluş və ya forma seçməlidir ki, intonasiya və sözlərin köməyi ilə danışan fikrini ifadə edə bilsin.

Fəal qrammatik vərdişlərin əmələ gəlməsində əsas şərtlərdən biri də kifayət miqdarda leksik materialın mövcud olmasıdır. Lakin hələlik qrammatik ümumişləşdirməni genişləndirmək üçün kifayət qədər söz yığımı olmadığı üçün tələbələr tərəfindən onların mənimmsənilməsi əzberləmə xarakteri daşıyır.

Hər bir vərdiş insanın artıq malik olduğu vərdişlər sistemində fəaliyyət göstərir və təşəkkül tapır. Bunlardan bəziləri yeni vərdişlərin yaranmasına və fəaliyyət göstərməsinə kömək edir, başqları mane olur, üçüncülər isə onun şəklini dəyişdirir. Bu hadisə vərdişlərin qarşılıqlı təsiri adlanır. İş özünün məqsədi, obyekti və şəraiti ilə müəyyən edilir. O, hərəki icranın, sensor nəzarətin müəyyən priyollar sistemi kimi həyata keçirilir.

Vərdişlərin səmərəliliyi həmin priyolların işin məqsədinə, obyektinə və şəraitinə nə dərəcədə uyğun olmasından asılıdır. İki işin məqsədi və ya obyektləri, yaxud da şəraiti insan tərəfindən oxşar kimi qavranılır, halbuki, əslində bu işlər icra, nəzarət və ya mərkəzi tənzimolunma üsullarına görə fərqlənir.

Bu cür şəraitdə ilk növbədə səmərəsiz iş priyolları özünü göstərir. Onların yanlışlığını aşkara çıxarmaq, aradan qaldırmaq, yeni düzgün priyollarla əvəz etmek vaxt və çoxlu təkrar tələb edir. Bu cür hal vərdişlərin interferensiyası adlanır. Hər hansı bir vərdişin öyrədilməsi zamanı interferensiya hadisəsini nəzərə almaq vacibdir. Vərdişlərin interferensiyası təkcə öyrənilən dil daxilində deyil, elecə də öyrənilən dillə ana dili arasında müşahidə olunur.

Belə ki, öyrənilən dil daxilində vərdişlərin interferensiyası zamanı ilk növbədə əsas vərdişlərin birini, sonra isə başqa birisini möhkəmlətmək lazımdır. Yalnız bu prosesdən sonra interferensiyanın öhdəsindən gəlməyə yönəldilmiş çalışmalar yerinə yetirmək lazımdır. Bu məqsədlə ardıcıl olaraq differential çalışmalar həyata keçirilməlidir.

Differensial çalışmalar oxşar hadisələri bir-birindən ayırmaga xidmət edən çalışmalardır. Oxşar hadisələr aid biliklər əvvəlcə ayrılıqda möhkəmləndirilməli, sonra isə bu hadisələrin müxtəlifliyini aşkarla çıxaran çalışmalar verilməlidir. Lakin xarici dillərin bütün qrammatik formaları ana dili ilə müqayisə edilməməlidir. Fikrimizi konkret misalla aydınlaşdırıraq:

İngilis dilində "Present indefinite" zaman forması izah edilib möhkəmləndirildikdən sonra "Present Continuous" zaman forması izah edilib möhkəmləndirilməli və nəhayət iki zamanın mənasının və işlədilməsini bir-birindən fərqləndirən çalışmalar verilməlidir.

Vərdişlərin interferensiyasına yalnız öyrənilən dil daxilində deyil, eləcə də ana dili ilə öyrənilən xarici dil arasında təsadüf olunur. Bildiyimiz kimi qrammatik materialın izahı tədrisin aşağı mərhələsində ana dilində aparılmalı və qrammatik materialın izahında tələbələrin ana dilində mənimsəmiş olduqları biliklərə əsaslanmalıdır.

Deməli, belə bir nəticəyə gəlirik ki, xarici dil ana dilinin köməyi ilə müqayisəli şəkildə öyrənilir. Lakin xarici dilin bütün qrammatik formaları ana dili ilə müqayisə edilməməlidir. Müqayisə xarici dildə mənimsəməni asanlaşdırmaq məqsədilə aparılır.

Ana dilinin qrammatik formallarına uyğun gələn xarici dilin qrammatik formaları izahat zamanı heç bir çətinlik törətmir və asanlıqla mənimsənilir; odur ki, ana dili ilə tam qarşılığı olan qrammatik formalların müqayisəsinə ehtiyac yoxdur. Qarşılığı öyrənenin ana dilində olmayan qrammatik formalların öyrənilməsində isə ana dili ilə tutuşdurma çox yaxşı nəticə verir. Çünkü bu zaman tələbələr öyrədilən dil hadisələrini mükəmməl dərk edir və bunları öz nitq təcrübəsində daha asan tətbiq etməyi bacarırlar.

Məsələn, ingilis dilindəki artıklın Azərbaycan dilində ekvivalenti yoxdur. Bu zaman müəllim onu Azərbaycan dilində olan bir sözü ilə qarşılaşdırır:

a book - bir kitab

a table - bir stol

Başqa bir misala müraciət edək:

Azərbaycan dili ilə ingilis dilli cümlələrində söz sırası bir-birindən fərqlənir. Belə ki, Azərbaycan dilində olan sadə geniş cümlələrdə söz sırası əsasən belədir:

Mübtəda + II dərəcəli üzvlər (təyin, tamamlıq, zərflik) + xəbər

İngilis dilində isə bunun əksinə olaraq mübtədan sonra xəbər gəlir. Məsələn,
Mən bu gün məktub aldım.

I received a letter to day.

Ana dilinin nitq vərdişlərini artıq mənimsəmiş olan tələbəyə isə yeni tanış olmayan vərdişləri aşılamaq bir qədər çətinləşir. Bu təqdirdə xarici dil müəllimlərinə ana dilini xarici dilin tədrisi prosesində kənarlaşdırmaq təklif olunur. Lakin interferensiyanın öhdəsindən ana dilini tədrisdən kənarlaşdırmaqla, yəni tələbənin şüurundan silməklə gəlmək olmaz. Bunun üçün ana dilinin mənfi təsirlərinin öhdəsindən gəlməyə yönəldilmiş xüsusi çalışmalar etmək lazımdır.

Qrammatik vərdiş və bacarıqlar müxtəlif nitq fəaliyyətlərinin, o cümlədən şifahi nitqin tərkib hissəsini təşkil edir. Bildiyimiz kimi, şifahi nitq özü iki hissədən, yəni komponentdən ibarətdir: 1) danışq, 2) eşidib-anlama.

Danışığa aid qrammatik nitq vərdışı deyəndə şifahi nitqdə düzgün, avtomatlaşdırılmış qrammatik qaydaların işlədilməsi başa düşülür.

Beləliklə, şifahi nitqin qrammatik vərdişlərinin əsas xüsusiyyəti müxtəlif situasiya və ünsiyyətdə işlədilən məna və formaca oxşarlıq təşkil edən avtomatlaşdırılmış qrammatik qaydalardan istifadə edilməsidir.

Sözlərdə forma düzəldən və onların düzgün işlədilməsini təmin edən qrammatik vərdiş və bacarıqları morfoloji nitq vərdişləri adlandırmaq olar. Buraya isimlərin cəm şəkilçisini və yiyəlik halını, fellərin üçüncü şəxs təkini, sıfət və zərflərin müqayisə və üstünlük dərəcələrini və s. aid etmək olar.

Cümlədə düzgün, sabit, avtomatlaşmış söz sırasını təmin edən qrammatik nitq vərdişini isə sintaktik nitq vərdişləri adlandırmaq olar.

Məlum olduğu kimi, nitq fikirlə bitirilir. Fikir də təcrid edilmiş sözlər ifadə edilə bilməz. Bunun üçün sözlər arasında müəyyən əlaqə yaranır ki, buna da qrammatik əlaqə deyilir. Müəyyən bir fikri ifadə etmək üçün ona aid forma seçilir.

Ana dilində, əlbəttə fikri ifadə etmək üçün ona uyğun forma seçmək heç də çətin problem deyildir. Bu və ya digər bir fikri ifadə etmək üçün hətta müxtəlif forma seçilə bilər. Lakin xarici dildə hər hansı bir fikri ifadə etmək ona münasib forma seçmək və onu dil nöqtəyi-nəzərdən düzgün qurmaq çətin problemdir. Onun üçün də xarici dildə bu və ya digər bir fikri ifadə etmək üçün əvvəlcədən qrammatik nitq vərdişinə malik olmaq lazımdır. Yəni xarici dil öyrənən adam müəyyən bir mövzü və ya sitasiya ilə əlaqədar olan bir fikri ifadə etmək üçün müəyyən modeller (cümələlər) bilməlidir. Ona görə də orta məktəb program və eyni zamanda dərsliklərə daxil edilən bu və ya digər mövzü hər hansı bir qrammatik qayda ilə əlaqədar və onlara qarşılıqlı tədris olunur.

Məlum olduğu kimi orta məktəbdə hər hansı bir xarici dil qrammatikasını bütün sistem şəklində tədris etmək qeyri-mümkündür. Çünkü buna nə xarici dilin tədrisinə ayrılmış saatlar, nə də tələbələrin bilik və ya yaş səviyyəsi imkan verir. Ona görə də tələbələrin şifahi nitqini (eşidib-anlama və danışq) təmin etmək üçün optimal bir variant seçmək lazımdır. Lakin bundan fərqli olaraq ixtisas ali məktəblərində (yəni xarici dil müəllimləri hazırlayan dil institutlarında) dilin qrammatik sistemi haqqında bütün qrammatik hadisələr tədris edilir. Lakin bu demək deyildir ki, gələcək xarici dil mütəxəssisləri bu və ya digər bir fikri ifadə etmək üçün forma cəhətdən çətinlik çəkmirlər.

Təcrübə göstərir ki, bütün tədrisin 4 ili müddətində tələbələr belə çətinliklərə qarşılaşırlar. Ona görə də şifahi nitqin qrammatik cəhətdən öyrədilməsinin təkcə orta məktəbdə deyil, institutda da əhəmiyyəti böyükdür.

Xüsusi praktik qrammatika kursunu keçərkən bunu nəzərə almaq vacibdir. Bildiyimiz kimi ali məktəbin aşağı mərhələsində də dilin tədrisi müəyyən mövzularla bağlıdır. Yəni dilin aspektlərinin tədrisi müəyyən mövzuların əsasında aparılır.

Əlbəttə, dilin bütün aspektlərinin tədrisi həmin mövzularla əlaqədar olaraq şifahi nitqə tətbiq edilir. Şifahi nitqin qrammatik cəhətdən öyrədilməsinin əsas məqsədi qrammatik nitq vərdişlərinin yaradılmasıdır. Bu da öz növbəsində şifahi nitqin qrammatik cəhətdən düzgün qurulmasını təmin edir. Birinci növbədə şifahi nitqin qrammatik cəhətdən yaranmasından söhbət gedir. Bu da isimlərin hal, sıfətlərin dərəcə formaları və fellərin şəxs formalarının işlədilməsinə aid

vərdişlərin yaradılması deməkdir. Analitik dillərdə morfoloji vərdişlərdən sintaktik nitq vərdişləri yaratmaq lazımdır. Bunu tamamilə ingilis dilinə şamil etmək olar. İngilis dilində cümlədə söz sırasının düzgün işlədilməsi sintaktik nitq vərdişlərinin yaradılması deməkdir. Ona görə də, fəal qrammatik materialın tədrisi zamanı bütün iş bu istiqamətdə yönəldilməlidir.

Ədəbiyyat

- 1.Ali məktəbdə dilin kompleks tədrisinin metodik əsasları. Bakı, 1983.
- 2.Barsuk R.Y. Azərbaycan məktəblərində xarici dil tədrisinin bəzi problemləri. Bakı, 1967.
- 3.Xarici dil üzrə orta məktəb proqramları. Bakı, 2000.
- 4.Kərimov F.H. Şifahi nitqin inkişafı yolları. Bakı, 2002.

Summary

Role of grammatical skills and habits in teaching oral speech (on the materials of the English language)

This article deals with the grammatical skills and habits, which take a great part in teaching English oral speech.

The author of article offers a number of language exercises for teaching oral speech and grammatical skills and habits.

Резюме

Роль грамматических умений и привычек в обучении устной речи (на материале английского языка)

Данная статья посвящена грамматическим умениям и привычкам при обучении английской устной речи.

Автор статьи предлагает многочисленные упражнение во время преподавания английской устной речи.

Rəyçi: prof.G.Yusifov
ADU-nun Lingvodiaduktika kafedrasının
17.11.2016-ci il tarixli iclasının
04 sayılı protokolundan çıxarış.

Daxil olma tarixi: 24.01.2016